

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12305/2022
22.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца Општа болница „Доктор Алекса Савић“ Прокупље, чији је пуномоћник Александар Куљак, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Горан Тодоровић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 470/21 од 16.12.2021. године, у седници одржаној 22.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 470/21 од 16.12.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 470/21 од 16.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 1230/19 од 27.01.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име главног дуга исплати износ од 30.193,24 динара, са законском затезном каматом од 25.08.2016. године до исплате. Ством другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 82.484,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 470/21 од 16.12.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован прецизирани тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да тужиоцу на име дуга исплати износ од 30.193,24 динара са законском затезном каматом од 25.08.2016. године до исплате и обавезан тужилац да туженом на име трошкова првостепеног парничног поступка исплати износ од 82.500,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкова другостепеног парничног поступка у износу од 18.214,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права. Правноснажном пресудом преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да тужиоцу на име дуга исплати износ од 30.193,24 динара (по основу коришћења СИМ картице за мобилни телефон) са законском затезном каматом од 25.08.2016. године до исплате. Код изнетог, ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке у идентичним ситуацијама, јер постојање другачијих одлука не указује нужно и на другачији правни став, с обзиром на то да правилна примена права права у споровима са овако постављеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, у сваком конкретном случају. Посебна ревизија се не може изјавити због битних повреда одредаба парничног поступка. Зато нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), па је у складу с тим одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 09.11.2015. године, ради дуга, а вредност предмета спора је 30.193,24 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је у конкретном случају првостепена одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић